

A ESTONES

CARLES DUARTE I MONTSERRAT

Poeta

La poesia contemporània

18·08·23 | 06:26

Màrius Sampere va escriure: «la poesia és fer emmudir/el llavi de la terra amb la paraula justa». Al seu llibre *Acords i ruptures. Deu aproximacions a la poesia contemporània*, el poeta i professor Josep M. Sala-Valldaura ens convida a endinsar-nos en la naturalesa i el sentit de la poesia. Ho fa no tan sols remetent-nos al passat, sinó arrelant-la il·luminadorament en el present. Sala-Valldaura ens recorda que la poesia, propera des de l'inici a la música i al cant, ha estat fonamental en la transmissió cultural. L'Odissea i la Ilíada són columnes primordials del gran edifici de la literatura. Joan Maragall va escriure: «la poesia tot just ha començat/ i és plena de virtuts inconegudes». Sala-Valldaura hi fa peu per reflexionar sobre el que l'expressió en vers aporta a una llengua i a una cultura, però també a la humanitat. En el nostre cas, a més, poetes com Salvador Espriu, Vicent Andrés Estellés o Miquel Martí i Pol, més enllà d'un profund domini del món antic o d'un lirisme commogut, han volgut assumir un inequívoc compromís cívic, fins al punt d'una autèntica comunió entre el poeta i el seu poble. Sala-Valldaura s'hi refereix i alhora s'atura a examinar diverses formes de procés creatiu i distingeix quatre períodes en la poesia catalana des de la Guerra Civil: simbolisme fins a 1959, realisme històric fins als primers anys de la dècada dels setanta, la generació dels setanta i l'autonomia del signe poètic, un acostament a la llengua parlada a la fi del segle XX.

La poesia no ens colpeix del tot si el poeta no s'hi lliura, però assoleix cims més alts quan transcendeix els límits de la pròpia existència per cercar una veu compartida i integrada dins seu la veu de l'univers. A més de les consideracions sobre el fet poètic, Sala-Valldaura s'endinsa a *Acords i ruptures* en l'obra de poetes rellevants. De Josep Maria Llompart anota: «Som davant d'un món crepuscular, fet de decadència, de pèrdues i també de por.» Un dels textos més notables del volum és el que Sala-Valldaura destina a posar en relació *Elogi de la paraula* de Joan Maragall i *Llibertat i sentit* de Lluís Solà. Hi cita aquest fragment de Solà: «Experimentar la desesperació i l'absurd i no abandonar-s'hi, ans esforçar-se a extreure'n una mica de llum, és la tasca infinita de la poesia». En un treball dedicat a Jaume Pérez Montaner, Sala-Valldaura conclou que a la seva poesia emanen «la densitat intel·lectual i la sentimental». A continuació s'ocupa d'un altre poeta valencià, Antoni Ferrer, cercador de bellesa des de l'espiritualitat, que considera «un vertader mestre en el domini de la mètrica». Els dos darrers textos d'*Acords i ruptures* ens acosten dues figures centrals de la nostra poesia: Jaume Pont, autor de cims literaris tan impressionants com *Vol de cendres* o *Mirall de negra nit*, i Maria Mercè Marçal, autora d'una obra amb vocació emancipadora, on la pulsio del desig i la consciència de fragilitat esdevenen crit i cant.

Duarte i Montserrat, Carles. "La poesia contemporània". *Regió 7*. 18/08/2023 (extret 30/08/2023). Disponible a: https://www.regio7.cat/opinio/2023/08/18/poesia-contemporania-91066392.html?fbclid=IwAR0JUWutKZS5LAo6XANWgspHwbQFi-29j4qWm59TDFTmNNISYJ1r_v4kBO

www.regio7.cat/opinio/2023/08/18/poesia-contemporania-91066392.html?fbclid=IwAR0JUWutKZS5LAo6XANWgspHwbQFi-29j4qWm59TDFTmNNISYJ1r_v4kBO